

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 313. Quæ pœnæ statutæ raptoribus jure canonico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

gorola extendi non debat ad fœminas, nec in odiosis & peccatis sub masculino comprehendantur fœmininum, item, quod leges non ferantur de iis, que rarissime contingunt, quale quid est virum rapi à fœmina, aut etiam fœminam ab alia fœmina, quodque ex raptu viti non orientur tot scanda la & tanta damna, quot & quanta ex raptu fœmina, cui etiam major quam viro infertur injuria & infamia ex raptu. Porro hæc pœna capitalis ordinaria raptus est pœna gladii, §. 8. Inst. de vi publ. & cit. L. unic. si tamen raptor est persona servilis, suffocandus, & igne concremandus est. L. unic. §. 3. Lauterb. l.c. §. 18. citatis aliis. Hodiecum tamen spectanda statuta localia, dum in multis locis & casibus pœna gladii ordinaria solet remitti; v.g. si raptor probet, fœminam luâ sponte ante raptu consensisse in sui abductionem, carnalem copulam fecutum non fuisse; si raptæ perat raptorem in matrimonium, sic etiam saepe auxiliatores pœna tantum arbitriarî afficiuntur. Lauterb. l.c. §. 20. remittens ad Msc. Harpt. Besold. Msc. & alios.

2. Altera pœna ordinaria raptoris de jure civili est amissio omnium bonorum mobilium & immobilem, tam raptoris, quam eorum, qui illum comitantur & adjuvant, que bona pleno dominio violenter raptæ, si ingenua & libera est, addicuntur, non verò, si ancilla est aut libertina, tunc enim vindemur ea cedere fisco. cit. c. unic. §. 3. si quidem, sed neque bona comitantum & adjuvantum raptorem amittuntur, ersi ipsi pœna capitai subjiciantur. L. unic. §. pœnas autem. Quid verò peculiare sit circa bona rapientis moniale, cuiea applicanda, dicitur paulo post.

3. Tertia pœna est, quod inter raptorem & mulierem raptam de lege civili subsistere nequeat matrimonium, nec licet raptæ, in matrimonium expescere raptorem. L. unic. §. nec sit facultas. Novell. 145. V. illa quoque. Clar. l.c. n. 7. Farin. l.c. n. 25. Pirk. b. t. n. 2. nec licet parentibus consentire in tale matrimonium. L. unic. cod. §. & si confenserint, deportari præcipiuntur. Auth. de raptis mulierib. §. unic. collat. 9. ubi etiam, quod si mulier nuplerit raptoris suo, nihil ex ejus testamento, aut alio quoconque modo capere seu vindicare possit, ut &, quod si parentes confenserint, bona raptoris & eorum, qui illius criminis participes fuerint, fisco vindicentur, alia verò, si non consenserint, jure ipso ad illos transferantur. Quod tamen attinet bona raptoris, moniale, vel aliam mulierem vitam religiosam ducentem, ea applicanda Ecclesiæ vel monasterio, in quo raptæ habirabat. Can. si quis rapuerit. 27. q. 1. ubi etiam additur, quod raptæ cautioni seu arctiori monasterio tradenda seu includenda, ita tamen, ut quantum ad usum finium ex bonis suis, vel à raptore ei acquisitis, aut alia acquitendis sustentetur ad mortem usque, post mortem verò ea bona redeant ad primum monasterium, in quo mulier Deo dicata est. Farin. q. 14. n. 10. Pirk. n. 3. in fine. cum Gl. in cit. c. si quis. v. cautioni.

Quæst. 313. Quæ pœna statutæ raptibus Jure Canonico?

1. **R**esp. Primò: Jure Canonico antiquo raptor efficiebatur servus mulieris (altem si vim ei inculisset) ita tamen, ut raptor soluto pretio competente se ipsum redimere possit; si verò ipsa contentiente abducta fuisset à domo paterna, raptor fiebat servus parentis illius, (intellige, si non consenserat) cum eadem facultate se redimen-

di, c. de raptorib. 36. q. 1. & ibi Gl. v. excusatio. Sylv. v. luxuria. q. 6. Azot. l.c. L. 3. c. 15. q. 2. ipsa verò rapta reddenda parentibus citrā, quod à Judice punienda, quamvis à patre ex hereditati possit, nisi majorem 25 annis pater distulerit copulare marito. L. si filiam. c. de inoff. testam. Excommunicabatur insuper raptor, ejusque factores, si Laici essent. Can. 1. caus. 36. q. 2. si Clerici, deponebantur à gradu & ordine clericali. c. de puelis. ead. caus. §. 9.

2. Refp. Secundò: Jure novissimo hodiisque ob servando Concil. Trid. sess. 24. c. 6. de reform. matrim. exceptâ pœnâ illâ, quâ raptor subjiciebatur servituti raptæ, aut parentum præter pœnam, quâ inter raptorem & raptam, quamdiu haec in illius potestate manserit, matrimonium validè contrahiri nequit, de quo vide me L. 4. q. 119. incur runt eadem pœna excommunicationis & depositionis, & quidem excommunicationis pœnam ipso jure facto contrahi, patet ex verbis Trid. licet non sit reservata Papæ, ut Sanch. l. c. d. 13. n. 1. Barb. in Trid. l.c. n. 12. relatis aliis. Arg. c. nuper. §. nos iguimus. de sent. excom. ceteræ verò pœnae non nisi post sententiam declaratoriam criminis. De cætero statutæ à Trid. pœnae non videntur adversus rapientes solius libidinis exercenda gratiâ, sed tantum contra rapientes ex intentione celebrandi cum raptâ matrimonium, ut docent Less. de Just. L. 4. c. 3. n. 7. Sanch. l. c. n. 3. Gutt. l.c. c. 86. n. 8. Laym. L. 3. tr. 10. p. 4. c. 13. n. 3. Wiestn. b. t. n. 12. Reiffenst. n. 10. ex ea ratione, quod Trid. volens consulere libertati matrimonii punire præcipue intenderit violantes hanc libertatem, quales sunt rapientes matrimonii contrahendi causâ; ad hæc Decretum hoc Trid. sit pœnale & correctorium juris antiqui, quo matrimonium inter raptorem & raptam liberè contrahendum subsistebat, unde etiam jam hujus conciliares Decreti ponis non comprehendunt raptum fœminæ consentientis parentibus invitatis, docent Less. l.c. n. 79. Sanch. n. 13. Laym. l. c. n. 4. quos citat & sequitur Wiestn. b. t. n. 11. contrarium tenentibus apud eundem Tusch. v. rapiens. concl. 5. n. 4. Gutt. cit. c. 86. n. 17. Henr. L. 12. c. 14. n. 4. siquidem Trid. loquitur de raptu lœdente libertatem matrimonii, illa autem in hoc casu non lœdatur, cùm etiam invitatis parentibus validè contrahatur matrimonium à puella liberè consentiente. Can. sufficiat. 27. q. 2. c. cùm virum. de regular. Trid. l.c. c. 1. uti etiam ob eandem rationem pœnis illis non comprehendit raptus propria sponsa de futuro, si illa non consentiat; cùm per hoc minimè lœdatur libertas, quia vi sponsalium obligata ad illud etiam compelli possit. Less. n. 70. Henr. l.c. secus tamen, si sponsa invita abducatur; ac denique pœnis Trid. obnoxiam non esse fœminam raptricem viri ob rationes præced. quest. n. ult. indicatas contra Tiraquel. de leg. con. nub. L. 9. n. 112. Henr. cit. num. 4. Gutt. l.c. n. 6. Haunold. Tom. 6. de f. & f. tr. 2. n. 549. in fin. probabilitas tradere videntur Clar. §. raptus. n. 6. Menoch. de arb. cas. 291. à n. 30. Sanch. de matr. L. 7. d. 12. n. 25. & d. 13. n. 16. Farin. l.c. n. 40. Pont. de mat. L. 7. c. 69. n. 6. Wiestn. b. t. num. 16. & alii apud Barb. num. 5. ad Trid. sess. 24. c. 6.

Quæst. 314. Raptus rerum, seu rapina, quid & quotuplex?

1. **R**esp. Rapina largè loquendo sumitur pro omni illicita usurpatione vel occupatione rei